

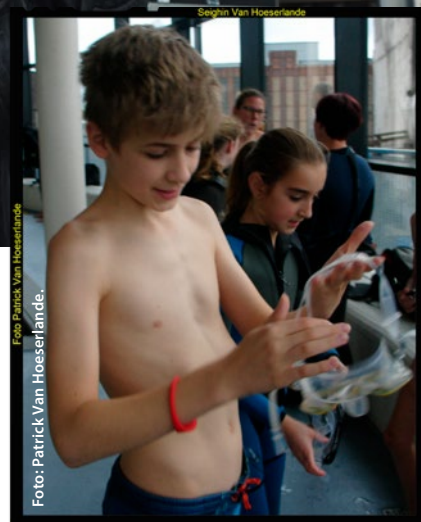
De BRONZEN JEUGDDUIKER

Nadat mijn dochter, toen 10 jaar, na lang zeuren eindelijk ons akkoord kreeg om te gaan duiken, duurde het niet lang of ook ik zat in het zwembad tijdens de trainingen van de jeugd. Kort daarop volgde ik de 'Specialisatie Jeugdduiken' en richtte een succesvolle jeugdduikschool op. Intussen stevent onze jongste telg, Seighin, af op de leeftijd van 14 en staat hij op punt over te gaan naar het volwassenduiken. Een reden om hem als buddy op een duikje mee te nemen en het jeugdduiken in het zonnetje te zetten.

Voor jeugdduikers is het openwaterseizoen stukken korter dan voor ons. Het metabolisme van een jeugdduiker verloopt immers anders, waardoor ze het plots snel koud kunnen krijgen. Ook zijn ze minder bestand tegen de koude zelf en dus kan het duiken pas van start gaan als het water warmer dan 12°C is. En dan nog is het op het randje af. Meestal wordt er gewacht totdat de thermometer de 15 graden passeert. In 't kort betekent dit dat een jeugdduiker bijna vijf maanden kan duiken, maar daarin zit wel een paar weken verplichte inactiviteit door examens. Gelukkig zijn er drie 'indoor'-duikplaatsen in België waardoor het seizoen iets kan gerekt worden.

Vandaag gaan we duiken in TODI en dit om het seizoen af te sluiten. Het 'echte' open water is al te koud en dus zoeken we een warmere, overdekte plas op. We zullen er niet alleen zijn, want dit is een uitstap met de jeugdduikafdeling van Amfibie.

Zoals altijd zijn zowel de jeugdduikers als het kader enthousiast. Gelukkig moeten we ons als jeugdduikschool geen zorgen maken over de beperking in tijd. Wij zijn immers vrijgesteld van de gebruikelijke limiet van 2 uur. Jeugdduiken gebeurt immers altijd binnen een stressarme organisatie en dus vermijden we tijdsdruk, zelfs in een 'indoor'-omgeving.

Profiel

- **Startjaar duiken:** 2012, de dag nadat ik 8 jaar werd.
- **Aantal duiken:** 15.
- **Club:** Amfibie, Turnhout.
- **Duikbrevet:** Bronzen Dolfin.
- **Andere brevetten:** niet van toepassing als ik de verschillende certificaties niet meereken.
- **Speciaal materiaal:** duikmateriaal specifiek voor jeugdduikers, een action camera en een badeendje.
- **Favoriete duikstek:** 'onze wateren': Put van Ekeren.
- **Favoriete duikstek in buitenland:** L'Escala, Spanje waar er een aantal leuk plaatsen zijn om van de kant te duiken, maar met de boot is het ook leuk.
- **Spectaculairste duik:** mijn optreden als Skubba in papa's film.

Het is niet de eerste keer dat we samen duiken en ook hier zijn we al een keertje een buddy-paar geweest. Het is niet dat we de duikplaats volledig kennen, maar het is geen vreemde plaats. Omdat binnen deze rubriek de buddy centraal staat, laat ik Seighin beslissen wat we gaan doen. Niet onverwacht vraagt hij of we een 'maanwandeling' kunnen maken. Een paar lessen geleden hebben we in het zwembad geoefend in het lopen over de bodem met volledige duikuitrusting. Deze manier van duiken lijkt sterk op astronauten die op het maanoppervlak wandelen. En hij wil dit nu in TODI proberen.

Voor alle zekerheid pols ik even met de veiligheid aan de kant of dit geen probleem is en dat is het niet. Ik kan dus niet echt weigeren en waarom zou ik dat doen? We moeten daarvoor echter extra lood meenemen, waardoor ik mijn briefing moet aanpassen. Het is immers belangrijk dat mijn buddy niet ongecontroleerd naar de bodem zakt en dus moeten we de nodige extra voorzorgsmaatregelen nemen. Om het compleet te maken, neemt Seighin een 'action camera' mee, zodat hij alles kan filmen.

We bereiden ons rustig voor en gaan dan vol spanning naar ons startpunt. Een laatste check en weg zijn we. Terwijl we een grote cirkel beschrijven, waarbij we TODI verkennen met de gedachte dat we straks over de bodem zullen wandelen, zakken we beetje bij beetje. Het klaren van de oren lukt om anatomische redenen bij de jeugd iets minder vlot, zodat een rustige daling een belangrijke factor is voor een leuke duik. Als we de bodem raken, doen we zoals afgesproken onze vinnen uit. Tijdens onze verkennende ronde heb ik een mooi plaatsje ontdekt waar we onze vinnen kunnen achterlaten zonder dat ze zullen wegdrijven.

Nog een laatste check en daar gaan we. We beginnen op een kalme manier aan onze vreemde wandeling in deze onderwateromgeving. We proberen het eerst stap voor stap totdat we ons goed genoeg voelen om ook te springen. We voelen ons in een vreemde wereld. We bekijken deze onderwateromgeving vanuit een ongewoon perspectief. We zijn een buddy-paar dat als astronauten (of aquanauten) voor de eerste keer een andere planeet verkent. Het feit dat we 'simpele' duikers in een duiktank zijn, ontgaat ons volledig. Ik kijk rond en voel me in een vreemde, maar fascineren-

de wereld van vliegende, buitenaardse wezens. Waar zit het vreselijk groen monster verscholen? Ik zie dat mijn buddy zich thuis voelt en ervan geniet. Leuk!

Onze voortbewegingstechniek wordt met de minuut beter en dus wagen we ons aan sprongen van rots naar rots. Enkele duikers zwemmen ons voorbij en kijken ons raar aan. In tegenstelling tot wat ik verwacht, doet geen van hen ons na. Zien ze dan niet dat we ons amuseren? Of beschouwen ze deze manier van onder water voortbewegen buiten hun comfortzone? Mijn buddy vindt in ieder geval van niet.

Terwijl we alle onderwaterobstakels proberen te overwinnen, trachten we ook de vissen te benaderen. Zij maken echter geen onderscheid tussen duikers met of zonder vinnen. We blijven voor hen grote, lawaaierige wezens die hier tijdelijk verblijven. En over dat tijdelijk aspect hebben ze natuurlijk gelijk. De luchtvoorraad die Seighin op zijn rug meedraagt, is vele malen kleiner dan de mijne en dus is hij het die als eerste het teken 'halve druk' maakt, het signaal om naar de bergplaats van onze vinnen te wandelen. We hebben wel nog even tijd, zodat we ons niet hoeven te haasten en nog kunnen genieten van wat we zien. Even zwaaien naar de toeschouwers achter het glas en dan een snelle transformatie naar 'gewone' duikers.

Nog een toertje langs de hindernissen op de bodem om daarna onze terugtocht naar het wateroppervlak aan te vangen. Rustig van de ene bezienwaardigheid naar de andere zwemmen totdat we ons hoofd boven water steken. Dit was een aparte, leuke duik. Het mag dan een atypisch jeugd-duikprofiel zijn, toch is de lol voor, tijdens en na de duik typerend voor jeugd-duiken. Een keertje zot doen op een veilige manier is altijd leuk.

Jeugd-duiken vind ik een van de leukste onderdelen van het duiken. Er gaat weinig boven het overdragen van

kennis en vaardigheden aan geïnteresseerde jongeren. Tevens zijn jeugd-duikers steevast enthousiastelingen die ervoor zorgen dat je duiken verrassend en leuk zijn. Sommige van de jeugd-duikers beschouw ik zelfs als betere duikers dan mezelf en beter dan veel volwassen duikers die ik ken. Ondanks mijn vele duiken zal ik me nooit zo vis voelen als enkele van deze jongens en meisjes. Alleen een beetje jammer dat deze discipline resulteert in een logboekje gevuld met ondiepe duiken.

Ik schrap Bronzen Dolfin van mijn lijstje NELOS-facetten. Ik weet dat er nog jeugd-duikfacetten zijn, maar dat is voor later. Nu ga ik op zoek naar een ander verrassend onderdeel van onze duiksport. Waar zal ik met mijn volgende buddy duiken? En zal ik daarbij ontdekken? Benieuwd? Ik wel en met iedere editie een beetje meer.

Ken je iemand die interessant duikt en me als zijn of haar buddy wilt? Of ben je zelf zo'n buddy, contacteer me dan via patrick.vanhoeserlande@nelos.be. Ik kijk naar je suggestie uit. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE

Foto: Werner Graf.